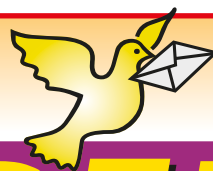

Holubovský ZPRAVODAJ

ČÍSLO 3, ROČNÍK 19

2013

ZDARMA

Zpráva z jednání obecního zastupitelstva

ZO projednalo a schválilo

- provést opravu klubovny v suterénu hasičské zbrojnice v Holubově pro potřeby mateřského centra Holoubek
- zajištění oslavy: 120 let založení školy a III. Holubovské posvícení - atrakce, divadlo pro děti a taneční zábava
- zajistit navýšení kapacity školní družiny z původních 27 na 45 dětí a školní jídelny z původních 100 na 120 dětí
- příspěvek na hasičskou soutěž dětí 28. 9. 2013 - 6000 Kč
- žádost Divadelního spolku Ende o snížení nájmu za sál
- žádost Asociace chovatelů skotu Angus o snížení nájmu
- uspořádat zájezd do lázní v Německu Bad Füssingu
- uspořádat vítání občánků - 5. 10. 2013
- uspořádat setkání důchodců - 30. 11. 2013

Informace starosty:

- starosta informoval ZO o žádosti o ukončení pracovního poměru účetní obce p. Aleny Kudláčkové, na její místo nastoupí od 1. 12. 2013 p. Hana Ondráková

- starosta seznámil ZO s námitkami k novému územnímu plánu
- starosta podal ZO informaci o průběhu prací na zateplení budovy školní jídelny a na opravě hasičské zbrojnice v Třisově

- Jaroslav Franěk, starosta obce -

České Budějovice, dne 1. července 2013

Vážená paní starostko, vážený pane starosto,

dovoľte mi, abych touto cestou poděkoval jednotce sboru dobrovolných hasičů Vaší obce za vzornou spolupráci při likvidaci následků povodní, které zasáhly území našeho kraje v červnu letošního roku.

Já i moji kolegové si velice vážíme nasazení, obětvy a účinné pomoci, které se postiženému obyvatelstvu dostalo prostřednictvím Vaší jednotky. Je nám ctí s Vámi spolupracovat.

Věřím, že poděkování budete tlumočit všem členům jednotky.

plk. Ing. Lubomír Bureš
ředitel HZS Jihočeského kraje
vrchní rada

Poděkování hasičům

Dovoľte mi, abych i já poděkoval všem našim hasičům, bez jejichž pomoci bychom se v červnu při povodni tady u nás neobešli. Ukázalo se, jak jsou důležité jejich náležitě vybavení nejen při požárech, ale i např. právě při takové situaci, jakou byly povodně. V nejedné domácnosti byli hasiči vítanými pomocníky při čerpání vody ze sklepů či garáží.

- Jaroslav Franěk starosta -

ZPRÁVY ZE ŠKOLY - CO NÁS BAVÍ

Slavnostní zahájení školního roku 2013/14

Dne 2. září 2013 se v tělocvičně sešli po prázdninách žáci naší školy. Mezi sebou přivítali 16 prvňáčků. Na jejich první cestě do školy je vyprovodili rodiče, prarodiče i sourozenci. Aby se jim ve škole líbilo, jim přišel popřát i pan starosta Franěk. Jako vzpomínku na jejich první školní den dětem předal upomínkový list. A jako již tradičně dostal každý nový školáček květinu od žáků z pátého ročníku.

Při slavnostním zahájení paní ředitelka popřála všem dětem mnoho hezkých chvil, kamarádů a úspěchů ve škole. Připomněla také významnou událost – oslavu 120. výročí založení naší školy, které připadá na 21. září 2013.

V letošním roce bude naši školu navštěvovat 52 dětí.

Deník pirátů

– Tajemství nové plavby 5. 9. 2013

Všichni žáci (piráti) se sešli v tělocvičně, kde byli seznámeni s tématem celoročního projektu a cílem své práce – získat 50 perel, nakoupit za ně materiál a postavit svou pirátskou loď.

Potom si piráti zvolili svého admirála a kapitány – do misek žáků 5. ročníku házeli korálky. Admirálem se stal ten s nejvyšším počtem korálků, další pak byli kapitáni. Následně kapitáni vybírali z řad žáků svoji posádku. Admirálovi byla slavnostně předána kronika. Představena byla Rada moudrých a bylo stanoveno datum prvního vysílání Televize Srdíčko.

Všichni se pak přesunuli na školní zahradu, kde si opekli buřtíky a čekali je další úkoly, za které získávali body – najít co nejvíce papírků

podle barvy družstev, navázání co možná nejdelšího lana z šátků a samozřejmě naučení a složení pirátské přísahy před

vztyčenou vlajkou. Body byly udělovány také za pirátské oblečení, ve kterém žáci přišli do školy.

- Mgr. Vendula Vernerová -

Škola slaví 120. narozeniny

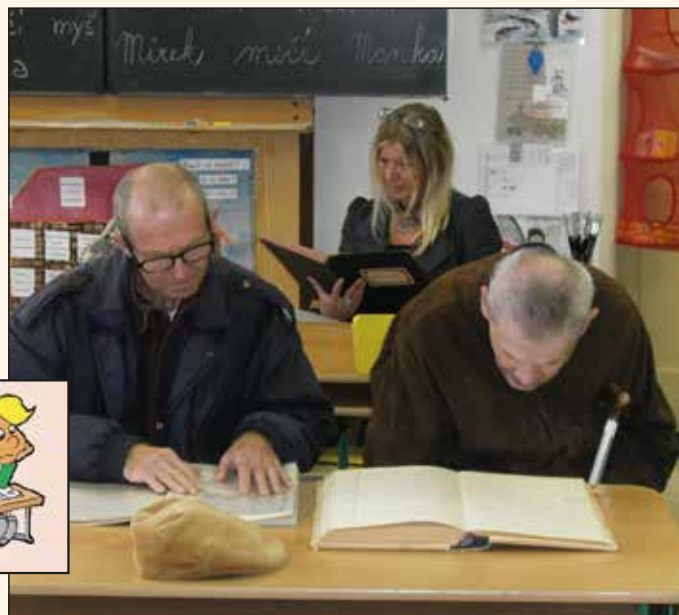
prožitý den a milé zápisy do školní kroniky. Zároveň bychom chtěli požádat o zapůjčení dobových školních fotografií, které byly pořízeny před rokem 1966. Těšíme se na další společná setkání.

si připomněli svá školní léta v holubovské škole. Kolektiv školy děkuje za příjemně

- Zaměstnanci ZŠ Holubov -

V sobotu 21. září oslavila naše holubovská škola 120 let od svého založení. Již den před slavnostním otevřením poctil svou návštěvou naši školu 1. náměstek ministra školství Jindřich Fryč v doprovodu pana starosty Jaroslava Fraňka. V 10 hodin dopoledne se otevřely dveře základní školy nejen pro ty, kteří chtěli po čase zavzpomínat na svá školní léta, ale i pro širokou veřejnost. K nahlédnutí zde byly kroniky od roku 1893 až po současnost, staré učebnice, práce dětí, prezentace na interaktivní tabuli a především fotodokumentace školy. Potěšila nás hojná účast dříve narozených žáků, kteří

Mateřská škola

Nový školní rok 2013/14 byl zahájen. V naší mateřské škole v Holubově ho zahájili dva maňásci Kubík a Matěj. Kubík už to ve školce znal a tak Matýskovi, co přišel poprvé, vše ukazoval, pomáhal mu, no zkrátka byl to jeho starší kamarád. A tak bychom si přáli, aby vypadal celý ten nový školní rok. Aby 26 Medvídků – to jsou děti z II. oddělení, pomáhalo 23 Zajíčkům – dětem z I. oddělení. V září naše děti čeká hudební program „Příběhy zvířátek“, který nám přiveze společnost U Ententýka. Děti v roli zvířátek si zacvičí, zazpívají a zatančí. V říjnu nás na školním hřišti čeká přehlídka dravců. V listopadu přijede do naší školky divadlo s pohádkou Rybka Šupinka. Máme ještě v plánu malé překvapení pro děti, ale to zatím zůstane utajeno. Těšíme se na setkávání s Vašimi dětmi i s Vámi rodiči.

- Za MŠ Holubov Helena Čížková -

Příměstský tábor v Holubově

V červenci proběhl v Holubově příměstský tábor.

Příměstský tábor probíhá v pracovních dnech od rána do odpoledne. Děti mají přes den táborový program a odpoledne se vrací domů k rodině. Takového tábora se mohou zúčastnit i děti, které by jinak z různých důvodů na běžný letní tábor jet nemohly.

Tábora se zúčastnilo celkem 30 dětí ve věku od 4 do 11 let ve dvou týdnech. Děti plnily každý den úkoly z táborové hry Honba za diamanty. Při hrách, soutěžích a vyrábění si prověřily svoji rychlost, bystrost, paměť, zručnost i trpělivost. Každý si přišel na své. Nejoblíbenější venkovní hrou byl krokret, při které se skvěle pobaví dospělí i děti. Děti si také vyzkoušely několik nových deskových her. Mezi nimi jasně vedly Želví závody a Tři prasátka. Největší radost máme z toho,

že si děti našly nové kamarády a věříme, že jim kamarádství vydrží i po prázdninách. Děkujeme všem, kteří nás podpořili

a těšíme se, že se dětmi zase někdy setkáme.

- Pavlína Havlová a Zuzka Huďová -

Tábor Tichá 2013

Je začátek července a naše skautská louka na Tiché po roce opět ožívá. Velké i malé kroky a krůčky vedou neomylně tam, kam se každý rok tak rádi vracíme. Naše teepee,

kteřá nám budou čtrnáct dní domovem, jsou ještě naposledy zhlédnuta starostlivými maminkami a po poslední puse a zamávání náš tábor doopravdy začíná.

Letos se všech 33 dětí přeneslo na Divoký západ, do westernového městečka Tichá - city. Ve společnosti kovbojů a kovbojek, indiánů, šerifa a jeho pomocníků, barových dívek a také zlých desperátů děti získávaly pomocí úkolů a her táborové dolary, za které si mohly kupovat jednotlivé budovy do svých vlastních měst. Jako obyvatelé městeček jsme čelili nájezdům desperátů, zažili si zlatou horečku, dojeli lodí až do daleké Evropy, abychom si zlato směnili za co nejuvhodnější kurz, sháněli orlí vejce pro bohatého kupce, obchodovali s ostatními městy, honili uprchlého vězně, učili se moudrostem starých indiánů, navštívili jsme opravdové kasino, kde jsme úspěšně utratili

spoustu pracně vydělaných dolarů; a když město začalo hořet, byli jsme u toho také. Ale nemyslete si, že jsme si jen hráli a užívali. S táborem totiž není spojena jen zábava, ale i práce. Pomoc u kuchyni, u dřevníku, u srubu, noční hlídky... Těžká práce je pro někoho i udržení si ve vlastním teepee pořádek. Mnozí neradi vzpomínají na prasátko Káju, které patří nejvíc nepořádnému stanu dne a zaručuje tzv. letecký den, kdy všechen nepořádek doslova vyletí ze stanu ven.

Za každou práci je ale nějaká odměna. Letos přišla sama v podobě krásného počasí. Za celý tábor nás zastihla jen jediná bouřka a ta byla navíc v noci, takže jsme ji zaspali.

Když jsme zrovna nestavěli městečka, účastníci jsme se tzv. tvůrčích dílen, kde si každý mohl navolit předem aktivitu, která ho zajímá. Také jsme si letos postavili opravdovou indiánskou saunu a jako každý rok jsme se chodili koupat do bazénu. Tradicí je také vícedenní výprava a samozřejmě slibový oheň.

Tábor utekl tak rychle, že sotva jsme se konečně zabydleli, začali jsme zase balit. Poslední noc strávila část z holubovských skautů v novém srubu, ti starší pak spali na postelích pod širým nebem.

Bylo nám tam, jako každý rok, krásně a už teď se těšíme na příští rok.

Za 3. oddíl skautů z Holubova
- Tereza Opelková - Luky -

Posvícení

Letošní oslavu vysvěcení obecní kaple jsme spojili se 120. výročím založení naší školy a prohlídkou závodu Grafobal Bohemia s.r.o. – bývalé Artypy. Oslavy se konaly v sobotu 21. září 2013. Pozvání přijal i náš přítel pater František Hranáč a společně s naším duchovním správcem páterem Andrzejem Urbiszem sloužili u kaple mši svatou. Děkujeme varhaníkovi p. Janu Mejzlíkovi a paní Marii Hotařové za hudební doprovod. Při této příležitosti byla vystavena mozaika obrazu sv. Anežky, kterou pro nás zhotovil pan Pavel Rožboud.

U obecního úřadu byly pro děti připraveny

putovné atrakce a představení Kocour v botách v podání divadélka Táta a máma.

Večer jsme ukončili Posvícení taneční zábavou s kapelou Kameňáci.

- MS -

Zlatá svatba

21. září 2013 nebylo jen dnem oslav založení školy a kapličky, ale své výročí tento den oslavili i manželé Marie a Karel Feslovi z Holubova. Právě 21. září 1963 si řekli své ano a v sobotu tedy oslavili – zlatou svatbu. Přišli do naší obecní kaple, aby si slavnostně připomněli svůj slib, který si dali před 50ti lety – že půjdou spolu věrně, v porozumění a lásce celým životem.

My jim přejeme, aby spolu byli ještě dlouhá léta šťastni. - MS -

Holubovský fotbal

Fotbalový turnaj mužů o putovní pohár SK Holubov dne 3. 8. 2013

Zúčastněná družstva:
Sokol Křemže
SK Zlatá Koruna
TJ Slovan Černý Dub
SK Holubov

- 1. utkání
SK Holubov – TJ Slovan Černý Dub 0:1
- 2. utkání
Sokol Křemže – SK Zlatá Koruna 1:4
- 3. utkání
SK Holubov – Sokol Křemže 1:3
- Finále
TJ Slovan Černý Dub – SK Zlatá Koruna 3:0

- 1. místo TJ Slovan Černý Dub
- 2. místo SK Zlatá Koruna
- 3. místo Sokol Křemže
- 4. místo SK Holubov

Oddíl žáků jsme sloučili se Sokolem Křemže, kde se přerozdělili do 3 družstev – příprava, mladší žáci a starší žáci. Oddíl mladších žáků hraje v Holubově, tyto zápasy se hrají turnajově.

1. turnaj
Holubov-Černá v Pošumaví 12:1
Holubov-Vltava Loučovice 5:7

Děkujeme za podporu sponzorům a divákům, kteří chodí na mistrovská utkání.
- Luboš Bušta st. -

Rozpis - podzim 2013 muži

Datum	Utkání	Začátek
24. 8. 2013	Malonty x Holubov	17.00
1. 9. 2013	Holubov x Nová ves	16.00
7. 9. 2013	Černá x Holubov	17.00
14. 9. 2013	Holubov x Zlatá Koruna	17.00
21. 9. 2013	Chvalšiny x Holubov	16.00
28. 9. 2013	Holubov x Soběnov	16.00
5. 10. 2013	Loučovice x Holubov	16.00
13. 10. 2013	Kájov x Holubov	15.00
19. 10. 2013	Holubov x Horní planá B	15.00
26. 10. 2013	Dolní Dvořiště x Holubov	14.00
2. 11. 2013	Holubov x Frymburk	14.00

Koliha

Opět přichází podzim a s ním i čas výlovů. Když rybník

odevzdá své bohatství a promění se v pustou bahnitou pláň, přilétají sem hodovat bahňáci – ptáci na vysokých nohách s delším zobákem specializující se na vyhledávání potravy v bahně. Právě v tuto dobu přes naše území protahují a prostřeny stůl v podobě obnaženého rybníčního dna s chutnými soustvy vodního hmyzu, měkkýšů a korýšů jim přijde náramně vhod.

Ve společenství čejek, kulíků, vodoušů a jespáků vynikají kolihy s délkou těla přibližně 50 cm, dlouhým úzkým dolů mírně zahnutým zobákem a šedohnědým tmavě skvrnitým peřím. Koliha velká u nás dříve pravidelně hnízdila, v současnosti je vzácností objevující se častěji jen při jarním a podzimním tahu. V jižních Čechách ji zahlédneme zpravidla v malých skupinkách při odpočinku, nebo sběru potravy v nejdlejších klidných partiích rybníků.

Zvučný, trochu posmutný flétnový hlas kolih dokonale zapadá do nálady sychravých mlhavých rán prosycených vůní rybníčního

bahna a ještě více umocňuje kouzlo jihočeského podzimu.

- Pavel Jakeš - /vlastní ilustrace Koliha velká/

Tento dojemný příběh jsem dostala od přátel, je tak krásný a poučný, že jsem neodolala a podělila se o něj s Vámi a myslím, že by mohl být inspirací pro bližící se předvánoční čas. - MS -

Poslední stéblo

Bylo to takové typické zimní odpoledne, kdy je každý zalezlý doma. U Nováků se všechny čtyři děti už zase do sebe pustily - hádaly se, posmívaly, tahaly o hračky.

V takových chvílích si jejich maminka skoro začínala myslet, že se snad ani nemají rády, i když v hloubi duše věděla, že to není pravda. Všichni sourozenci se hádají a perou, to je jasné, ale tahle banda na sebe byla poslední dobou výjimečně hrozná - zvláště Pája a Mája, které od sebe dělilo jen pár let. Nejspíš si usmysleli, že z téhle zimy udělají jeden druhému peklo.

Maminka si povzdechla. Zase další hádka, a to jsou Vánoce za dveřmi. Zbývá už jen měsíc a u Nováků není po vánoční atmosféře ani stopy. Tohle by přece měl být čas vzájemné lásky, vřelých citů a štěstí. K vánočnímu duchu je doma zapotřebí něco víc než jen barevně zabalené dárky a rozsvícené svíčky na stromku. Jak ale může maminka přesvědčit své děti, že z předvánočních příprav je nejdůležitější být vlídný jeden k druhému?

Něco ji napadlo. Před lety se od babičky dozvěděla o jednom starobylém vánočním zvyku, který lidem pomáhal objevovat skutečný smysl Vánoc. Mohl by zabírat i na její rodinu? Za zkoušku to stojí. Svolala si všechny čtyři rošťáky od nejmenšího po největšího - Aničku, Evičku, Máju a Páju....

"Co kdybychom si letos udělali zvláštní vánoční plán?" zeptala se jich. "Byla by to taková hra, ale může ji hrát jen ten, kdo dokáže zachovat tajemství. Umíte mlčet?"

"Já jo!" vykřikl Pája a divoce mával rukou.

"Já umím mlčet líp než on!" volala Mája, vyskočila a taky mávala rukou. Jestli šlo o soutěž, chtěla rozhodně porazit Páju.

"Já to dokážu taky!" přidala se Evička, i když přesně nevěděla, oč jde. Nechtěla zůstat stranou.

"Já taky! Já taky!" pištěla nejmenší Anička a skákala nahoru dolů.

"Tak poslouchejte, hraje se to takhle," vysvětlovala maminka. "Překvapíme letos Ježíška, až k nám na Štědrý večer přijde. Přichystáme mu tu nejměkčí postýlku. Vyrobíme přímo tady doma kolíbku a vysteleme ji slámou, aby byla pohodlná. Ale je v tom háček: každé stéblo slámy bude představovat jeden dobrý skutek, který ode dneška do Vánoc pro někoho vykonáme. Čím víc dobrých skutků, tím víc slámy pro Ježíška. A teď to tajemství - nikomu nesmíme říct, jaký dobrý skutek děláme, ani pro koho ho děláme."

Děti zrozpáčitěly. "Jak Ježíšek pozná, že je to jeho kolíbka?" zeptala se Mája.

"Pozná to," ujistila ji maminka. "A podle toho, jak bude postýlka měkká, pozná, kolik lásky jsme do ní vložili."

"Ale pro koho budeme ty skutky dělat?" ptal se Pája.

"To je jednoduché," řekla maminka. "Budeme je dělat jeden pro druhého. Ode dneška do Vánoc dáme vždycky jednou týdně papírky s našimi jmény do klobouku. Moje a tátovo jméno taky. Pak si každý vytáhneme jedno jméno a budeme týden dělat pro toho člověka dobré skutky. Ale pozor! Nejtěžší je, že nesmíme nikomu říct, čí jméno jsme si vytáhli. Vykonáme co nejvíc dobrých skutků, ale nesmíme se při tom nechat chytit. A za každý tajný skutek položíme do kolíčky stéblo slámy."

"Ale co když si vytáhnou někoho, koho nemám ráda?" zamračila se Mája.

Maminka chvíli přemýšlela. "Možná bys mohla za dobré skutky pro takového člověka položit ty nejsilnější stébla, protože bude těžké je vykonat. Čím víc tlustých stébel, tím rychleji se kolíbka naplní. A na Štědrý večer se Ježíšek uloží do postýlky s matrací naplněnou láskou. Určitě se mu to bude líbit, co myslíte?" "A kdo nám postaví tu kolíbku?" chtěla vědět Mája.

Pája byl nejstarší, a protože měl jako jediný povoleno pracovat s náradím, odešel do dolů do dílny zkusit. Několik hodin se pak odtud ozývalo mocné bouchání a řezání. Potom nebylo dlouho slyšet nic. Nakonec přišel Pája nahoru s jeslemi v rukou. "Tak tady to je," zakřenil se. "Nejlepší kolíbka na světě! A udělal jsem ji úplně sám!"

Všichni s ním výjimečně souhlasili: jesličky byly ta nejlepší kolíbka na světě.

"Teď potřebujeme nějakou slámu," prohlásila maminka a hned společně vyrazili autem k nedalekému polím, aby ji našli. Na nedaleké loučce děti dychtivě trhaly vysokou suchou travu a když dojeli domů, opatrně seno rozprostřeli na ták s jesličkami na kuchyňském stole. Kratší noha se v něm úplně schovala.

"Kdy si budeme moct vylosovat jména?" volaly děti.

"Jen co přijde tatínek večer domů," řekla maminka.

Po večeri napsali na papírky šest jmen, přeložili je a pořádně zamíchali ve staré čepici. Pak začalo losování.

Mája táhla první a hned se začala chichotat. Evička si vytáhla po ní. Tatínek mrkl jedním okem na svůj papírek a přikryl si pusou dlaní, aby nebylo vidět, že se směje. Pak táhla maminka, ale její tvář nic neprozradila. Jako další sáhla do čepice malá Anička, a protože ještě neuměla číst, pošepтал jí jméno do ucha tatínka. Poslední přišel na řadu Pája. Když si přečetl jméno, zamračil se. Pak však zastrčil papírek do kapsy a neřekl nic. Mohli začít.

Následující týden přinesl samá překvapení. Vypadalo to, jako kdyby k Novákům přitáhlo celé vojsko skřítků, kteří konají na každém kroku dobré skutky. Mája například objevila večer v ložnici svoje pyžamo krásně složené a postel ustlanou. V dílně někdo uklidil bez říkání piliny pod pracovním stolem. V kuchyni jednou po obědě zmizely jako zázrakem z pobryndaného stolu zbytky želé dřív, než se maminka vrátila od dveří s novinami. A Pájovi každé ráno někdo ustal postel, zatímco si v koupelně čistil zuby. Nebyla sice dokonale ustlaná, ale ustlaná byla.

"Kde mám boty?" zeptal se jednou ráno tatínek. Nikdo nevěděl, ale než odešel do práce, měl je zase zpátky na místě - čisté a nablýskané.

Maminka si během týdne všimla i další změny. Děti se tolik nehádaly a nepraly jako dřív. Začaly sice občas, ale pak bez jakéhokoli důvodu zase skončily. Dokonce i Pája s Májou spolu vycházeli líp. Všechny děti se tajemně usmívaly a občas se samy pro sebe uchechtly. Nemohly se dočkat neděle, až si zase vytáhnou jména. Tentokrát si při tom užily ještě víc legrace a dosyta se nasmály - s výjimkou Páji. Vytáhl jméno, podíval se na ně, a pak je zase zastrčil beze slova do kapsy. Maminka si toho všimla, ale mlčela.

Druhý týden hry přinesl ještě překvapivější události. Odpadky zmizely v popelnici bez upozornování, a kdosi dokonce vyřešil za Máju dva těžké příklady z matematiky, když nechala přes noc svůj sešit otevřený na stole. Kupička sena se v jeslích zvětšovala čím dál víc. Zbývaly už jen dva týdny do Vánoc a děti si dělaly starosti, jestli jejich postýlka bude pro Ježíška dost měkká.

"Kdo bude dělat Ježíška?" zeptala se Evička, když si potřeť vytáhli jména z čepice.

"Možná bychom mohli použít nějakou panenku," navrhla maminka. "Můžeš ji s Aničkou vybrat."

Obě nejmenší děti utíkaly hledat svoje panenky, ale všichni ostatní si chtěli taky vybírat Ježíška. Ani jedna hračka jim však nepřípadala tak úplně nevhodnější.

Jen jedna stará panenka, kterou děti umilovaly skoro na kusy. Kdysi se jmenovala "Mluvicí panenka", dokud nepřestala mluvit díky neustálému koupání.

"Vypadá teď tak legračně," řekla Evička a měla pravdu. Mája ji totiž jednou ostříhala, když si hrála na kadeřnictví. Okousala tenkrát sebe i "Mluvicí panenku" na ježka. Jí samozřejmě vlasy zase narostly, ale panence ne. Chomáče žlutých vlasů jí teď trčely na všechny strany a vypadala jako ztracená a zapomenutá chudinka. Očička se však pořád dívala kolem sebe jasným pohledem a na ústech jí zůstal úsměv, i když tvářičku poznamenaly leccjaké špinavé prstíky.

"Myslím, že je dokonalá," řekla maminka. "Počítám, že Ježíšek taky neměl moc vlasů, když se narodil, a určitě by rád viděl, že ho představuje panenka, s kterou jste se všichni tolik namazlili."

Tím bylo rozhodnuto a děti se pustily do

výroby nového oblečku pro svého Ježíška. Ze zbytků kůže ušily košilku a z měkké látky plenky. Nejbáječtější na panence bylo, že se přesně hodila velikostí do jesliček. Protože však ještě nenastala ta nevhodnější chvíle, aby ji tam položily, daly ji prozatím na polici do skříně v předsíni. Počká tam až do Štědrého dne.

Kopka sena mezitím rostla víc a víc. Každý den přinášel nová a nová překvapení. Tajemní skřítkové stupňovali aktivitu a u Nováků konečně zavládla vánoční nálada. Jen Pája byl od třetího losování neobvykle zamlklý.

Poslední neděle a poslední tahání z čepice připadlo na den před Štědrým večerem. Celá rodina se sesedla u stolu a čekala, až budou všechna jména v čepici. Maminka si vzala slovo a řekla: "V jeslích jsou stovky stébel, možná i tisíc. Odvedli jste skvělou práci a můžete být na tu měkkou postýlku pyšní, ale nezapomňte, že máme před sebou ještě celý den. Do zítřejšího večera můžeme udělat matraci ještě měkčí. Tak se o to pokusíme."

Čepice naposledy obešla stůl. Anička si vytáhla papírek a tatínek ji jako vždycky pošeptal jméno. Pak táhla Evička, přečetla jméno, pokrčila rameny a usmála se. Mája sáhla do čepice, a když se podívala na jméno, vesele se rozesmála. Potom přišli na řadu tatínek s maminkou a nakonec předali čepici s posledním papírkem Pájovi. Když rozbalil útržek papíru, přečetl si ho, sešpulil obličej a vypadal najednou, že se rozbrečí. Beze slova se zvedl a vyběhl z místnosti.

Všichni hned vyskočili od stolu, ale maminka je zastavila. "Počkejte, zůstaňte tady, já si s ním nejdřív promluví sama."

Když vystoupila na poslední schod, otevřely se prudce dveře Pájova pokoje. Snažil se obléknout si jednou rukou kabát a ve druhé držel kufř.

"Musím odjet. Jestli to neudělám, zkazím vám všem Vánoce," mumlal tiše skrz slzy.

"Ale proč? A kam bys jel?" zeptala se maminka.

"Můžu pár dní bydlet v mém iglú. Vrátím se hned po Vánocích. Slibuju."

Maminka začala říkat cosi o mrazu a sněhu a že nemá rukavice a teplé boty, ale tatínek, který za nimi přišel, jí položil ruku na rameno a zavrtěl hlavou. Domovní dveře se zavřely a rodiče pozorovali oknem malou postavu se skleslými rameny, jak se bez čepice ztěžka vleče přes ulici a sedá si na zasněženou mez. Venku byla černočerná tma a na chlapce s kufrem se sneslo několik vloček sněhu.

"Ale vždyť zmrzne!" namítla maminka.

"Dopřej mu pár minut klidu," řekl potichu tatínek. "Pak si s ním můžeš promluvit."

Když maminka po deseti minutách vyšla ven, byla už schoulená postavička pokrytá bílým popraškem. Sedla si vedle ní do sněhu.

"Co se děje, Pavlíku? Poslední týdny ses choval tak dobře, ale vím, že tě něco trápilo od té chvíle, co jsme začali s jeslemi. Můžeš mi říct, čím to je?"

"Ach, mami, copak to nevidíš?" posmrkl Pája.

"Já se tak snažil, ale teď už dál nemůžu

a zkazím všem Vánoce." A rozplakal se a za-bořil hlavu do maminčina klína.

"Nerozumím ti, miláčku," řekla maminka a otřela mu slzy. "Co už nemůžeš dál? A jak bys nám mohl zkazit Vánoce?"

"Mami, ty mi nerozumíš," vzlykal Pája. "Všechny čtyři neděle jsem si vytáhl Máju! A mě tak moc leze na nervy! Kdybych měl pro ni udělat jediný další dobrý skutek, tak snad umřu! Snažil jsem se, mami. Vážně jsem se snažil. Každý večer jsem se vplížil do jejího pokoje a ustlal jsem jí postel. Dokonce jsem jí skládal to její zmačkané pyžamo a vysypával koš a jednou, když byla v koupelně, tak jsem za ni napsal úlohu. A mami, jednou jsem jí i půjčil svého závodáka, ale ona s ním napálila do zdi jako vždycky!"

Snažil jsem se být na ni hodný, mami. Ani jsem jí nenamlátil, když se mi posmívala, že jsem pitomec, jak jsem udělal jeslím kratší nohu. A pokaždý v neděli jsem doufal, že už to konečně skončí. Ale když jsem si ji dneska zase vytáhl, bylo mi jasné, že další dobrý skutek už pro ni neudělám. Nemůžu, mami! Prostě nemůžu. A zítra je Štědrý večer. Všem vám ho zkazím, zrovna když máme dávat Ježíška do jeslí. Tak vidíš, že musím odejít."

Několik minut tak spolu tiše seděli na mezi. Občas se ozval vzlyk nebo škytnutí. Maminka držela Pavlíka kolem ramen.

Po chvíli začala tiše mluvit. "Pájo, jsem na tebe opravdu pyšná. Každý dobrý skutek, který jsi vykonal, by se měl počítat dvakrát, protože to pro tebe bylo hrozně těžké, že ses choval k sestřičce hezky tak dlouho. A dokázal jsi to, stéblo po stéblu. Dával jsi lásku, i když to bylo tak těžké. V tom je možná skutečná podstata Vánoc. Když dáváme lehce, nedáváme možná tak moc. Tvoje stébla byla nejspíš ta nejdůležitější. Měl bys být na sebe hrdý."

Jak by se ti líbilo, kdybys dostal příležitost získat pár snadných stébel tak jako my ostatní? Mám ještě pořád v kapse svůj papírek a nerozbalila jsem ho. Pojďme si ho na ten poslední den vyměnit. Bude to naše tajemství."

"A není to podvod?"

"Není," usmála se maminka.

Otřeli slzy, oprášili sníh a vrátili se spolu domů. Nazítří celá rodina pilně vařila a zdobila dům na Štědrý večer. Všichni balili poslední dárky a samým zrušením málem praskli. I když měli tolik práce a netrpělivost neznala mezí, hromádka sena v jeslích rostla jako o závod. Do večera málem přepadávala přes okraje. Každý člen rodiny, ať malý nebo velký, se co chvíli během dne u jeslí zastavil, podíval se na tu báječnou kupu trávy, usmál se a šel dál. Nadešel čas jesličky použít. Byla však matrace dost měkká? Což takhle přidal ještě jedno stéblo?

Maminka se potichoučku, po špičkách vplížila do Mařenčina pokoje, aby složila pyžámko a ustlala postel. Ve dveřích však zůstala překvapeně stát. Někdo už tu byl! Pyžamo bylo úhledně položené přes postel a vedle něj na polštáři leželo červené závodní autíčko.

Tak poslední stéblo nakonec přiložil přece jen Pája. /námět čerpán z internetu/

Mísání

Pro toto číslo Holubovského zpravodaje jsem připravila pár receptů pro nadcházející podzimní a zimní čas.

Ratatouille

3 papriky žlutou, zelenou a červenou, 2 cibule, 2 malé cukety, 1 lilek, 6 rajčat, pokud nemáme nahradíme plechovkou krájených, 4 stroužky česneku, olivový olej, pepř, sůl, bazalku, rozmarýn a tymián.

Lilek pokrájíme na hrubší kousky, osolíme a necháme tzv. vypotit. Na oleji zpěníme cibuli a česnek na plátky, když zesklovatí, přidáme lilek, papriku, oloupaná rajčata a nakonec nahrubo pokrájenou cuketu. Osolíme, opepříme a cca 30 minut dusíme. Nakonec se přidají bylinky a je hotovo. Uvedenou směs můžeme podávat jako samostatný pokrm s pečivem nebo jako přílohu k masu..

Švestková povidla

3,5 kg vypeckovaných namletých švestek, 1 kg kg cukr krupice, 1,5 dcl octa, 1 dcl rumu, přiměřeně mletého badiánu, přiměřeně mleté

skořice a 2 polévkové lžíce kakaového prášku. Namleté švestky smícháme s cukrem a octem a necháme 24 hodin v chladu odpočinout. Před vařením přidáme badián, skořici, kakaový prášek a pomalu vaříme do zhoustnutí. Asi tak hodinu před koncem vařením povidla ochutnáme a případně je můžeme dochutit cukrem, skořicí.

Ještě horká povidla naplníme do skleniček, zalejeme 1 lžičkou rumu nebo jiného alkoholu a zavíčkujeje.

Hrušková povidla

2 kg oloupaných a nakrájených hrušek, 200 gr. cukru krystalu nebo krupice, 1 vanilkový cukr, mletá skořice, a půl lžičky kyseliny citrónové. Hrušky a vše ostatní smícháme a pozvolna vaříme, dokud se šťáva neodpaří. Horká povidla naplníme do skleniček, zalijeme 1 lžičkou alkoholu a otočíme víčkem dolů, aby se zatáhla.

Zázvorový čaj - lék proti nachlazení

Do skleničky s víčkem nakrájíme oloupaný zázvor a dobře omytý citron na plátky, zalijeme medem, zavíčkujeje a uložíme v ledničce. Kdykoliv potřebujeme, tak jednu lžičku uvedené směsi dáme do hrnku a zalijeme horkou vodou.

Pečené houby

V pekáčku rozpálíme sádlo a anglickou slaninu na kostičky, na vyškvařenou slaninku poklademe tvrdé houby nejlépe hříby, suchohříby a vynikající jsou syrovinky, nakrájené na velké kusy. Osolíme, opepříme a ochutíme grilovacím kořením a drceným kmínem, zalijeme šlehačkou a vložíme do rozpálené trouby a necháme péct asi hodinu, dokud šlehačka nezmyslí a nevytvoří výborný výpek a houby nezahnědnou. Podáváme s chlebem nebo s bramborami a zeleninovým salátem.

Dobrou chuť všem, kteří naše recepty vyzkoušejí. - MS -

Skautské oddíly Holubov Vás zvou na tradiční

COUNTRY BÁL

v obecním sále v Holubově
v sobotu 16.11. 2013 od 20 hod.
hraje pro Vás

PATROLA

COUNTRY MUSIC - ČESKÉ BUDĚJOVICE

Správa CHKO Blanský les a Obec Holubov si vás dovolují pozvat na tyto akce:

- ➔ Přednáška Mgr. Anny Šlechtové – Íránské solné jeskyně
kde: Informační centrum Holubov
kdy: čtvrtek 10. října od 18 hodin
- ➔ Přednáška Mgr. Filipa Koláře – Květena hadců (nejen holubovských)
kde: Informační centrum Holubov
kdy: čtvrtek 14. listopadu od 18 hodin
- ➔ Předvánoční dílna s Jiřinou Dováillovou
kde: Informační centrum Holubov
kdy: čtvrtek 12. prosince od 18 hodin

Oznámení: CHKO Blanský les nadále provozuje své detašované pracoviště pro stavební problematiku v Infocentru Holubov a to vždy 2. čtvrtek v měsíci od 8:00 do 14:00. Aktuální informace: www.blanskyles.nature.cz

Oznámení pro občany

V sobotu 12. října 2013 se uskuteční na území naší obce sběr velkoobjemového a nebezpečného odpadu dle následujícího harmonogramu.

Třisov - křižovatka pod Vaňků	8.00 - 8.15 hod
Třisov - náves	8.20 - 8.35 hod
Holubov - transformátor u Gondeků	8.40 - 9.00 hod
Holubov - nádraží ČD	9.00 - 9.30 hod
Holubov - hasičská zbrojnice	9.35 - 9.50 hod
Krásetín – náves	9.55 - 10.15 hod

Opět žádáme občany, aby uvážlivě třídili železný, velkoobjemový a nebezpečný odpad, aby dodržovali stanovený harmonogram a nevozili odpad na stanoviště předem, je nutné, aby každý občan pomohl sběrné firmě svůj odpad naložit. Za tuto službu občané neplatí, sběr hrají v plné výši obec. Upozorňujeme, že tento sběr je však pouze pro občany, ne pro podnikající.

V sobotu 19. října 2013 pořádá obec Holubov sběr železného šrotu na území celé obce.

Pozvánka

Obec Holubov zve seniory na tradiční Setkání, které se koná v sobotu 30. listopadu 2013 od 14.00 hodin v kulturním sále v Holubově

K tanci a poslechu bude hrát skupina
K-club

Občerstvení zajištěno.
Autobus pojedje ve 13.45 z Třisova přes Holubov Planinka a Krásetín náves.

Dokážete zvednout paletu nebo trám jednou rukou? Přitom nechat na sobě nit suchou?

Pokrývačství Bušta spol. s r. o.

rozsířila své služby o:

- paletovou dopravu + skládání hydraulickou rukou
- přepravu řeziva
- kontejnerovou autodopravu
- dopravu sypkých materiálů:
 - písek
 - štěrkopísek
 - štěrk
 - zavlhlý beton
 - kámen

Vydává: Obecní úřad v Holubově, www.holubov.cz, počet výtisků: 500, MK ČR E 14935, IČO: 00 245 879, zodpovědná redaktorka M. Svobodová. Tisk: GRAFOBAL BOHEMIA s.r.o.